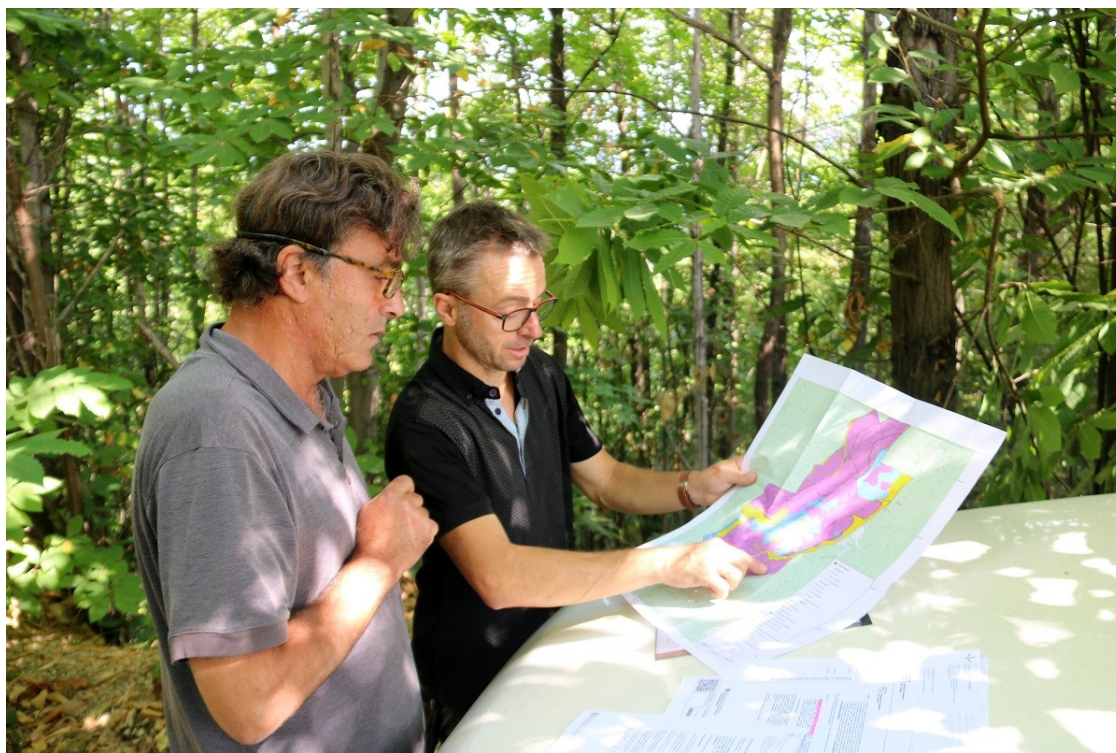

?Propietaris forestals denuncien traves per fer rendibles els boscos: «Només ens en recordem quan es cremen»

Critiquen que hi ha una burocràcia "excessiva" que impedeix fer actuacions com les rompudes o canviar d'usos

Carlos Corominas i Joan Rovira mirant el mapa de la superfície forestal i l'àrea on no es permet fer un canvi d'espècie

Darrere de Suècia, Finlàndia i Àustria, Catalunya es considera la regió europea més boscosa, amb 2 milions d'hectàrees forestals. Aquesta superfície ha crescut més d'un 60% en les darreres dècades per l'abandonament del sector primari. Tant la Generalitat com els propietaris de boscos -el 75% dels boscos són privats- assenyalen que **la gestió forestal és clau si es volen evitar grans incendis**. El secretari general del Consorci Forestal, Joan Rovira, exposa que viuen una situació "**contradictòria**" perquè els boscos tenen "**cada cop més potencial**" per ser en un motor econòmic però les traves administratives ho impedeixen. També reclamen agilitzar els tràmits des d'Unió de Pagesos: "**Si no aconseguim un paisatge mosaic, no aturarem els focs**".

El secretari general del Consorci Forestal de Catalunya, **Joan Rovira**, remarca que actualment hi ha en marxa una "revolució forestal", que va acompanyada d'una **revalorització dels productes relacionats amb el bosc**, i adverteix que, si no hi ha canvis legislatius, Catalunya pot perdre aquest tren. Rovira constata que hi ha moltes "contradiccions" i que les normatives no donen

resposta a les necessitats actuals: "Acaba sent com una cursa d'obstacles perquè moltes vegades les administracions implicades són vasos no comunicats i ens trobem amb moltes incoherències".

També es queixen dels **tràmits burocràtics excessius** des d'Unió de Pagesos. "Per una banda ens demanen que hi hagi més gestió forestal, però per l'altra cada cop hi posen més traves", lamenta el responsable de boscos del sindicat, Josep Rius. De fet, alerta que amb la situació de canvi climàtic i uns incendis cada cop més virulents "si no es fa la feina el més aviat possible, algun dia es perdrà tot". "Els responsables dels Bombers ho tenen clar: el foc l'aturarem allà on tinguem el terreny endreçat i on es pugui actuar", adverteix.

Un bosc de castanyers Foto: Marina López

Des del Consorci consideren que si es possessin més **facilitats als propietaris** hi hauria més aprofitament dels boscos i, de retruc, una reducció del risc d'incendi amb més superfície forestal gestionada. "Parlem de gestió forestal quan es crema el bosc, però la resta de l'any no fem els deures perquè això sigui possible", lamenta. "Aquests problemes i contradiccions venen d'una falta de cultura forestal, on tallar un arbre encara està vist com un crim, com un atemptat, quan això ja fa temps que s'ha comprovat que no és així", remarca Joan Rovira. També proposen **incentius fiscals amb bonificacions** per la contractació de mà d'obra, que és el 80% de les despeses en gestió forestal, o regular productes no fusters.

De fet, des del Govern són conscients que cal **incrementar la gestió forestal**. El subdirector general de Boscos, Enric Vadell, creu que "cal una generació sencera" perquè es noti un canvi en la gestió dels boscos i deixa clar que "no podem deixar els deures per a la següent generació". "Som els encarregats de fer els deures perquè la següent generació es trobi el país en unes altres condicions". En aquest sentit, apunta que Catalunya està "encaminada" a fer gestió forestal i creu que el sector té "moltes ganes de tirar endavant" i el "mercat acompanya". Vadell també posa el

focus en la recuperació de les pastures com a eina de gestió: "en les darreres dècades s'ha perdut molta superfície de pastures i ens interessa molt recuperar-les per fer prevenció d'incendis i augmentar la biodiversitat".

Carlos Corominas i Joan Rovira parlant amb un treballador que s'endú bastons de castanyer Foto: Marina López

Les rompudes, una alternativa

Des del Consorci Forestal de Catalunya creuen que una gestió forestal òptima passa per **tallar arbres, canviar usos de les finques i fer rompudes**. En concret, aquesta tècnica consisteix en convertir parcel·les que actualment són bosc en camps de conreu o pastures. A Catalunya en els darreres anys se n'han anat fent, però alerten que menys de les que caldrien, i amb tramitacions complexes que a vegades tiren enrere els propietaris forestals.

Unió de Pagesos creu que les rompudes és una eina més per avançar cap al **paisatge mosaic**, que combini bosc i explotacions agrícoles. En aquest sentit, Rius lamenta que cada cop hi ha més traves per dur a terme les rompudes. Assegura que abans podien utilitzar aquesta feina en terrenys de fins a 10 hectàrees sense haver de fer cap estudi mediambiental, però ara això s'ha limitat a 3 hectàrees. "No vol dir que tot el país s'hagi de rompre, però si no facilitem que el bosc es vagi fraccionant i creem un mosaic, no aturarem mai els incendis", exposa Rius.

El subdirector general de Boscos, Enric Vadell, recorda que les rompudes estan regulades per la Llei forestal catalana i que les ha d'autoritzar el Departament d'Acció Climàtica. Explica que la llei les considera com a "excepcionals" i que hi tenen molt pes els informes urbanístics. Admet que a Catalunya hi ha un aspecte a resoldre com és la planificació urbanística del sòl no urbanitzable, ja que "moltes vegades se li acaba donant una catalogació que no concorda amb el que realment està passant". "Al final al sòl rústic no deixa d'haver-hi una activitat econòmica i no és una foto fixa, sinó que està en constant transformació", relata Vadell, que afegeix: "a vegades la

normativa urbanística no recull prou bé tota la idiosincràsia i les activitats que s'hi fan".

L'any 2021, segons dades del **Departament d'Acció Climàtica**, es van autoritzar a Catalunya un total de 1.469 rompudes amb una superfície afectada de 1.136 hectàrees, la majoria de les quals a la Catalunya Central i Ponent. Les dades s'han mantingut estables en els darreres anys: el 2020 se'n van fer 956; el 2019 un total de 1.083; el 2018 es va arribar a les 1.037; mentre que el 2017 les rompudes van ser 1.303.

Castanyers malalts que no es poden substituir: "Vull ser gestor forestal, no metge"

Un exemple d'aquestes traves que denuncien és el cas de **Carlos Corominas**, que gestiona finques forestals familiars. Una de les finques, situada a Osor (Selva), està al massís de les Guilleries en espais protegits de la Xarxa Natura 2000. En aquesta superfície d'unes 125 hectàrees hi predomina el castanyer, que van plantar els seus avantpassats en un moment en què la fusta estava ben valorada al mercat i se'n podia fer aprofitament. El problema ara és que el 70% dels castanyers que hi té estan malalts, afectats pel xancro: "S'estan assecant, la planta no pot fer res i s'acabarà morint i caient a terra".

Corominas, assessorat per tècnics del Consorci, va fer un pla de gestió que apuntava que la manera de fer rendible aquest espai era tallar els castanyers i plantar-hi pi insigne o avet de Douglas. No ho pot fer perquè la normativa recull que **"es consideren incompatibles les replantacions amb espècies forestals al·lòctones en espais de la xarxa Natura 2000"**. "Qui gestiona finques forestals sap que és amor al patrimoni familiar perquè el rendiment és escàs i limitat", explica el propietari forestal que, a més, subratlla que qualsevol inversió actual no tindria rendiment fins d'aquí 50 o 60 anys, en el cas de coníferes.

"Em sap greu venir i veure el bosc així perquè és com anar a l'hospital a veure malalts i el que jo vull ser és gestor forestal, no metge", ha afegit. Carlos Corominas considera que aquesta normativa no s'adapta a la necessitat real i lamenta que impedeixi que pugui fer una bona gestió del bosc.